

VAIKŲ PRIEŽIŪROS ZONŲ VALSTYBĖS IR SAVIVALDYBIŲ INSTITUCIJOSE (DARBOVIETĖSE) ANALIZĖ IR REKOMENDACIJOS

2020-11-23

Vilnius

Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijoje (toliau – Ministerija) įgyvendinant Demografijos, migracijos ir integracijos politikos 2018–2030 metų strategijos įgyvendinimo 2019–2021 metų tarpinstitucinio veiklos plano, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2018 m. gruodžio 5 d. nutarimu Nr. 1216 „Dėl Demografijos, migracijos ir integracijos politikos 2018–2030 metų strategijos įgyvendinimo 2019–2021 metų tarpinstitucinio veiklos plano patvirtinimo“, 1.1.4 priemonę „Valstybės institucijose įrengti vaikų priežiūros zonas“, buvo atlikta analizė ir parengtos vaikų priežiūros zonų valstybės ir savivaldybių institucijose (darbovietėse) steigimo rekomendacijos (toliau – Rekomendacijos). Šia priemone siekiama kurti šeimai (tėvams, įtėviams, globėjams ar rūpintojams) palankią aplinką bei sudaryti lankstesnes sąlygas šeimos nariams derinti profesinę veiklą ir šeimos įsipareigojimus.

Pažymėtina, kad vadovaujantis Lietuvos Respublikos darbo kodekso 28 straipsniu, darbdavys privalo imtis priemonių, siekiant praktiškai ir visapusiškai įgyvendinti darbo ir šeimos įsipareigojimų derinimo principą.

Siekiant išsiaiškinti esamą padėtį dėl vaikų priežiūros zonų valstybės ir savivaldybės institucijose plėtojimo, Ministerija 2020 m. IV ketv. atliko valstybės institucijose ir savivaldybių administracijose veikiančių vaikų priežiūros zonų vertinimą. Buvo siekiama išsiaiškinti, kiek valstybės institucijų ir savivaldybių administracijų yra įsirengusios vaikų priežiūros zonas, ar jos yra lankomos, kaip jose organizuojama vaikų priežiūra, taip pat remtasi gerąja privačių darbdavių praktika. Vertinant esamą situaciją, buvo susisiepta su visomis šalies savivaldybių administracijomis, ministerijomis bei Lietuvos Respublikos Prezidento, Vyriausybės ir Seimo kanceliarijomis, pateikiant klausimyną dėl vaikų priežiūros zonų darbo vietoje.

Toliau šioje analizėje detaliau apžvelgiami duomenys apie vaikų priežiūros zonas valstybės institucijose bei savivaldybių administracijose, įvertinami duomenys iš privačių įmonių bei palyginama situacija su esama vaikų priežiūros zonų padėtimi valstybės institucijose. Analizės pabaigoje pateikiami apibendrinimai ir rekomendacijos dėl galimos vaikų priežiūros zonų plėtros.

Duomenų apie įrengtas vaikų priežiūros zonas valstybės ir savivaldybių institucijose analizė

Siekiant išsiaiškinti esamą padėtį dėl vaikų priežiūros zonų valstybės ir savivaldybių institucijose, buvo susisiepta su Lietuvos Respublikos savivaldybių administracijomis, ministerijomis ir Lietuvos Respublikos Prezidento, Vyriausybės ir Seimo kanceliarijomis, iš viso - su 77 institucijomis. Gauti atsakymai iš 34 institucijų, laikant, kad neatsakymas į kreipimąsi reiškia, kad toje įstaigoje vaikų priežiūros zona nėra įrengta.

Parengtame klausimyne buvo vertinami šie vaikų priežiūros zonų aspektai: veiklos laikotarpis, vaikų priežiūros organizavimas, plotas ir inventorių, vaikų priežiūros zonos pritaikymas vaikams su judėjimo negalia, pagal vaikų amžių, darbovietėje dirbančių darbuotojų skaičius, teisinis reguliavimas (vaikų priežiūros zonos lankymo ir švaros palaikymo tvarka, darbo valandos), lankomumas, individualūs institucijų ypatumai.

Iš gautų atsakymų paaiškėjo, kad vaikų priežiūros zonos yra įrengtos 7 iš 77 apklaustų institucijų. Taip pat vaikų priežiūros zoną du kartus 2016 - 2020 m. laikotarpyje buvo įsirengusi Vilniaus m. savivaldybė, tačiau dėl menko lankomumo (per savaitę apsilankydavo 2 - 3 vaikai) abu kartus vaikų priežiūros zona buvo uždaryta ir šiuo metu neveikia. Mažiausiai 4 savivaldybės – Elektrėnų, Ignalinos r., Joniškio r. ir Trakų r. - vaikų priežiūros zonas ketina įsirengti ateityje arba atlieka analizę vaikų priežiūros zonos įrengimo poreikiui nustatyti. Kai kurios institucijos atsakė, kad vaikų priežiūros zona nėra įrengta dėl patalpų trūkumo.

Analizės metu paaiškėjo, kad vaikų priežiūros zonos yra įkurtos ir veikia pakankamai neseniai - 2016 m. – 2020 m. laikotarpyje, kuris apėmė ir Lietuvos Respublikoje paskelbtą karantiną. Šiose valstybės institucijose dirba įvairus skaičius darbuotojų: nuo 120 iki 1065 darbuotojų.

Daugumoje institucijų vaikų priežiūros zonų naudojimosi tvarka yra reglamentuota, šią tvarką numato vidiniai teisės aktai, kitose institucijose vaikų priežiūros zonų naudojimosi tvarka nėra išskirtinai reglamentuota.

Visose septyniose institucijose, kuriose vaiko priežiūros zonos yra įrengtos, jos yra pritaikytos vaikams nuo 3 metų, taip pat vaikams su judėjimo negalia, yra reikiama baldai (pvz., sofas, foteliai ir/ar sėdmaišiai), įranga bei priemonės (pvz., interneto prieiga, stalo žaidimai, žaislai, televizoriai ir/ar vaizdo projektoriai) ne tik laisvalaikiui, bet ir pamokoms ruošti (rašomieji stalai, kėdės, magnetinės lentos ar kt.).

Vaikų priežiūra ir saugumu, kaip teisėti vaiko atstovai, rūpinasi patys darbuotojai. Atsižvelgiant į tai, kad į darbovietę atsivedami ir jaunesni nei 6 metų amžiaus vaikai, taip pat ir vaikai su negalia, kurių pagal Lietuvos Respublikos vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatymo nuostatas, nėra galima palikti be vyresnio nei 14 metų amžiaus asmens priežiūros ilgesniam nei 15

minučių laiko intervalui, vaikų priežiūros zonose yra įrengtos viena ar kelios darbo vietos darbuotojams.

Vis dėlto, nors vaikų priežiūros zonos yra pritaikytos vaikams nuo 3 metų amžiaus, jas dažniausiai lanko vyresnio priešmokyklinio ir mokyklinio amžiaus vaikai, nes jaunesnių vaikų priežiūra reikalauja daugiau nepertraukiamo dėmesio ir darbuotojai ieško kitų priežiūros alternatyvų.

Vienoje iš institucijų yra įkurta biblioteka bei laisvalaikio erdvė, kurioje kartu ir darbuotojų vaikai gali užsiimti popamokine veikla: ruošti pamokas, skaityti, žaisti, žiūrėti televizorių. Šios institucijos atstovas informavo, kad darbuotojai taip pat noriai naudojami biblioteka savo asmeninems reikmėms (atneša perskaitytas knygas, praleidžia laiką laisvalaikio metu) bei darbiniais tikslais (aptaria darbinius klausimus ar susitinka su kolegomis iš kitų institucijų ir pan.). Taigi erdvė yra visapusiškai išnaudojama.

Trakų rajono savivaldybės, kurioje dar nėra įrengta vaikų priežiūros zona, atstovai pasidalino darbuotojų apklausos, kurioje sudalyvavo apytiksliai 20 proc. visų darbuotojų, rezultatais. Pažymėtina, kad beveik 80 proc. respondentų pasisakė už tai, kad vaikų priežiūros paslaugai organizuoti būtų pasirūpinta iš išorės, o ne pačių darbuotojų iniciatyva. Kita vertus, kad ir kaip būtų organizuojama vaikų priežiūra, 50 proc. respondentų palaikytų vaikų priežiūros zonos įrengimą bet kuriuo atveju. Šios apklausos duomenimis, priešmokyklinio ir mokyklinio amžiaus vaikų užimtumo poreikis būtų didžiausias.

Duomenų apie įrengtas vaikų priežiūros zonas privačiose įmonėse analizė

Siekiant tiksliau įvertinti vaikų priežiūros zonų plėtros, įrengimo alternatyvas ir pasinaudoti gerąja patirtimi, buvo susisiekiama su šešiomis privačiomis įmonėmis ir dvejais universitetais, kurių patalpose yra įrengtos vaikų priežiūros zonos. Atsakymai buvo gauti iš trijų įmonių ir dviejų universitetų.

Turimais duomenimis, Šiaulių universitetas yra viena pirmųjų įstaigų, įsirengusių vaikų priežiūros zoną, kuri universitete pradėjo veikti 2012 metų pabaigoje ir veikia iki šiol.¹ Dar vienoje įmonėje darbuotojų vaikai tėvų darbovietėje būdavo priimami jau nuo 2011 metų vidurio, o atskira oficiali vaikų priežiūros zona įrengta 2015 metais. Trečioje ir ketvirtoje įmonėje vaikų priežiūros zonos pradėjo veikti tik 2019 m. rudenį. Šiose įmonėse dirba skirtingas darbuotojų skaičius (nuo 12 iki 1200). Privačiose įmonėse, kaip ir valstybinėse institucijose, vaikų priežiūros zonos yra pritaikytos vaikams su judėjimo negalia, priežiūros zonos neišsiskiria patalpų dydžiu ar įranga

¹ 2020 m. įvestų šalyje karantinų metu neveikė.

vaikams. Dažniausiai tai patogūs, vaikams pritaikyti baldai, stalai ir kėdės namų darbams ruošti ar kitiems užsiėmimams vykdyti, sėdmaišiai, televizoriai, knygos, stalo žaidimai, žaislai ir kt.

Išryškėjo pagrindinis skirtumas tarp valstybės institucijų ir privačių darbdavių, kad kai kurios privačios įmonės vaikų priežiūros zonose neįrenginėja darbo vietų darbuotojams, o pasirūpina vaikų priežiūra samdydami kvalifikuotus vaikų užimtumo specialistus ar atskirą įmonę, kuri būtų atsakinga už vaikų užimtumą. Vienos įmonės atstovas pasidalino patirtimi, kad tėvai kaip tik skatinami nebūti su vaikais vaikų priežiūros zonoje, nes kiti vaikai gali jaustis nejaukiai, varžosi ar nori grįžti pas tėvus. Samdant darbuotoją ar už vaikų užimtumą atsakingą įmonę užtikrinama, kad darbuotojai nesiblaškytų tarp savo pagrindinių pareigų darbovietėje ir vaikų priežiūros.

Kita vertus, kai kurios įmonės papildomo vaikų užimtumo neorganizuoja. Vienos įmonės atstovė pasidalino patirtimi, kad auklės samdymas vaikų priežiūrai nepasiteisino. Taip yra dėl to, kad įmonėje dirba nedidelis skaičius darbuotojų, todėl patys darbuotojai yra pajėgūs užtikrinti vaikų priežiūrą dirbdami: vaikai į tėvų darbovietę ateina neilgam laikui, vienu metu vaikų priežiūros zonoje nebūna daug vaikų arba vaikų amžius nereikalauja nuolatinės nepertraukiamos priežiūros.

Pažymėtina, kad kai darbovietėje yra nemažas darbuotojų skaičius, kurių vaikai naudojami vaikų priežiūros zona, o vaikų užimtumu pasirūpina papildomas personalas, vaikų priežiūros zona gali būti paklausi. Tokiu atveju, dėl galimo vaikų priežiūros zonos perpildymo, vykdoma išankstinė registracija į vaikų priežiūros kambarį. Mažiausiai vienoje iš apklaustų įmonių veikia išankstinė registracija į vaikų priežiūros zoną. Atitinkamai pagal atsakingo už vaikų priežiūrą darbuotojų skaičių bei patalpos dydį, yra nustatytas limitas, koks maksimalus vaikų skaičius gali būti vaikų užimtumo zonoje vienu metu.

Lyginant vaikų priežiūros zonų lankomumą tiek valstybinėse, tiek privačiose darbovietėse, matomas dar vienas bendras bruožas – jos paklausios mokinių atostogų metu bei laikotarpiu po pamokų iki užklausinės veiklos. Su retomis išimtimis dažniausiai vaikų priežiūros zonose lankosi priešmokyklinio ir mokyklinio amžiaus vaikai.

Kai darbovietėje dirba didesnis skaičius darbuotojų, o už vaikų priežiūrą vaikų priežiūros zonose atsako patys tėvai, pastebima, kad vaikų priežiūros zona labiausiai pasiteisina tada, kai patys darbuotojai imasi iniciatyvos ir vaikų priežiūros zonos erdvę išnaudoja ne tik vaikų užimtumui organizuoti, bet ir kitokiai laisvalaikio veiklai.

APIBENDRINIMI IR REKOMENDACIJOS

Atlikus 77 valstybės ir savivaldybių institucijų apklausą, paaiškėjo, kad šešiose valstybės institucijose ir vienoje savivaldybės administracijoje yra įrengtos vaikų priežiūros zonos, vienoje savivaldybės administracijoje tokia zona buvo įrengta, tačiau uždaryta dėl per mažo lankomumo. Dar mažiausiai keturios savivaldybių administracijos ketina vaiko priežiūros zonas įsirengti ateityje.

Įvertinus gautus atsakymus su užpildytais klausimynais, bei palyginus valstybės ir savivaldybės institucijose bei privačiose įmonėse veikiančias vaikų priežiūros zonas lankomumo, įrengimo, priežiūros organizavimo ir kitais aspektais, siūlomos šios rekomendacijos:

1. Vaikų priežiūros zonos paskirtis

Pagrindinė vaikų priežiūros zonos paskirtis ir tikslas – tai pagalba darbuotojams derinti darbo ir šeimos įsipareigojimus, sudarant sąlygas darbuotojams užimti savo vaikus jų laisvalaikiu (įskaitant laiką po pamokų ar mokinių atostogų metu), taip pat iškilus nenumatytoms aplinkybėms. Įkūrus vaiko priežiūros zoną darbuotojų vaikams, suteikiama galimybė vaikams saugiai praleisti laisvą laiką, tuo pačiu sudarant galimybę darbuotojams neatitrūkti nuo darbo santykių.

Įvertinus gautus apklausos duomenis, rekomenduotina pasinaudoti gerąja praktika bei vaikų priežiūros zoną visapusiškai ir patraukliai išnaudoti ir kitokiems darbuotojų poreikiams – tiek darbiniam susitikimams (kai tai netrukdo pagrindinei vaikų priežiūros zonos paskirčiai, t.y., jei tuo metu vaikų priežiūros zona nesinaudoja vaikai), tiek laisvalaikio pomėgiams, pvz., įdomios ir įtraukios aplinkos (vaikų ar pačių darbuotojų piešinių ar kitų kūrinų parodėlės, bibliotekėlė, vienkartiniai renginiai ar pamokėlės bei kiti užsiėmimai).

2. Vaikų priežiūros zonos poreikio įvertinimas

Planuojant įrengti vaikų priežiūros zoną, pirmiausia svarbu įsivertinti darbuotojų poreikį vaikų priežiūros zonos įrengimui. Svarbu įvertinti šiuos aspektus: kiek darbuotojų palaikytų vaikų priežiūros zonos įrengimą; kiek iš jų vaikų, kokio amžiaus ir kaip dažnai naudotųsi vaikų priežiūros zona; kiek laiko vaikai praleistų tėvų darbovietėje; ar būtų organizuojamas vaikų užimtumas vaikų priežiūros zonoje; kokia aplinka/įranga turėtų būti vaikų priežiūros zonoje; kokios priežastys lemtų darbuotojų apsisprendimą atsivesti vaikus į vaikų priežiūros zoną ir pan. Atitinkamai pagal išreikštą darbuotojų poreikį bei turimus vidinius resursus būtų galima spręsti dėl vaikų priežiūros zonos įrengimo bei atsakingo už vaikų priežiūros zonos veiklos koordinavimą atsakingo asmens/padalinio paskyrimą darbovietėje.

3. Vaikų priežiūros zonos įrengimas

Svarbu pažymėti, kad vaikų priežiūros zona turi būti pritaikyta tiek mokyklinio ir priešmokyklinio, tiek ir ikimokyklinio amžiaus vaikams.

Vaikų priežiūros zonoje vaikams pagal poreikį bei vaikų amžių, turėtų būti parūpinta erdvė pamokų ruošai, vieta laisvalaikiui bei žaidimams, atitinkamai darbuotojams, prižiūrintiems vaikus, įrengtos darbo vietos. Vaikų užimtumo kambariuose įrengtų darbo vietų skaičius galėtų būti apskaičiuotas įvertinus ir išanalizavus darbuotojų poreikius, t. y., kiek darbuotojų vaikų, kokio amžiaus ir koku laiku kasdien lankytų vaikų užimtumo kambarį. Pabrėžtina, kad vaikų priežiūros zonų baldais turėtų pasirūpinti pati valstybės institucija ar įstaiga, tačiau siekiant efektyvaus ir racionalaus valstybės biudžeto lėšų naudojimo, siūlytina, kad vaikų žaislais, žaidimais, knygomis ar kitomis vaikų lavinimo ir užimtumo priemonėmis, naudojamomis vaikų užimtumo kambariuose, galėtų pasirūpintų ir patys vaikų tėvai. Vaikų užimtumo zonai turėtų būti skirta patalpa, kuri, visų pirma, būtų pritaikyta vaikų užimtumui, būtų saugi, šviesi, švari ir gerai vėdinama. Kalbant apie įrangą, rekomenduojama, kad priežiūros zonoje būtų: rašomieji stalai, kėdės, minkštieji baldai, spintelės ir/ar komodos, pagal poreikį vaizdo ir garso technika (pvz., televizorius, radijas, muzikos grotuvas). Taip pat vaikų priežiūros zonoje galėtų būti: spinta drabužiams, lentynos batams, piešimo/rašymo lenta, knygų lentynos/spintelės, stalo žaidimai ir kiti žaislai. Jeigu patalpoje planuojama įrengti vaikų žaidimo įrangą, ji turi atitikti Lietuvos higienos normą HN 131:2015 „Vaikų žaidimų aikštelės ir patalpos. Bendrieji sveikatos saugos reikalavimai“, patvirtintą Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2015 m. spalio 30 d. įsakymu Nr. V-1208 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 131:2015 „Vaikų žaidimų aikštelės ir patalpos. Bendrieji sveikatos saugos reikalavimai „patvirtinimo“.

Atkreiptinas dėmesys, kad vaikų žaidimų patalpų įrangai, jeigu tokie planuojami įrengti, nėra priskiriami žaislai, apibrėžti Žaislų saugos techniniame reglamente, patvirtintame Lietuvos Respublikos ūkio ministro 2011 m. balandžio 1 d. įsakymu Nr. 4-174 „Dėl Žaislų saugos techninio reglamento patvirtinimo“, pramoginiai įrenginiai ir jų įranga, nurodyti Įgaliotų įstaigų prižiūrimų ir valstybės registre registruojamų potencialiai pavojingų įrenginių (nurodant jų parametrus) sąrašė, patvirtintame Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2004 m. lapkričio 9 d. įsakymu Nr. A1-246 „Dėl Įgaliotų įstaigų prižiūrimų ir valstybės registre registruojamų potencialiai pavojingų įrenginių (nurodant jų parametrus) sąrašo patvirtinimo“, žaidimų aparatai, įjungiami monetomis ar žetonais, sporto įranga.

4. Vaikų priežiūros zonos naudojimosi tvarka

Vaikų priežiūros zonos naudojimo tvarka galėtų būti aptarta valstybės ar savivaldybių institucijų vidaus tvarkos taisyklėse. Taip pat atkreiptinas dėmesys, kad valstybės institucijų,

kuriose yra įsisteigusios profesinės sąjungos, sudarytose kolektyvinėse sutartyse ar darbdavio ir darbo tarybos susitarimuose gali būti numatyti darbdavio įsipareigojimai sudaryti galimybes darbuotojams, turintiems vaikų, derinti darbo ir šeiminius įsipareigojimus leidžiant įsteigti darbovietėje vaikų priežiūros zonas.

Vaikų priežiūros zonų tvarkos taisyklėse turėtų būti numatyti tokie aspektai, kaip: vaikų priežiūros zonos veikimo/darbo valandos; lankytojų (vaikų) amžius; kas atsako už vaikų saugumą ir/ar užimtumą vaikų priežiūros zonoje; kokioms aplinkybėms esant vaikai vaikų priežiūros zonoje lankytis negali (pvz.: karščiuojant, dūstant, skundžiantis skausmu, viduriuojant, vemiant, turint nežinomos kilmės bėrimų ir kt.); kokia avalinė galima/negalima avėti vaikų priežiūros zonoje; ar (ne)galima nešti maistą į vaikų priežiūros zoną; kaip ir kam turėtų būti pranešta apie tai, kas ir kada lankosi vaikų priežiūros zonoje; kaip vaikų priežiūros zonoje palaikoma švara, kada ji valoma ir pan.

Atkreiptinas dėmesys į tai, kad nusprendus organizuoti papildomą vaikų priežiūros/užimtumo paslaugą, gali iškilti išankstinės registracijos klausimas. Išankstinė registracija galėtų būti vykdoma per institucijos internetinį puslapį ir (arba) klausimas derinamas su asmeniu/padaliniu, atsakingu už vaikų priežiūros zonos veiklos koordinavimą.

5. Vaikų užimtumo organizavimas

Sprendžiant vaikų užimtumo klausimą, svarbu įvertinti esamą teisinį reglamentavimą. Lietuvos Respublikos vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatyme įtvirtinta, kad vaiko tėvai ar kiti vaiko atstovai pagal įstatymą turi pasirūpinti, kad vaikas iki 6 metų neliktų vienas be priežiūros. Tai turi būti aptarta su darbdaviu, ir atsižvelgiant į esamą tokio mažiaus vaikų skaičių, kurie naudotųsi vaikų priežiūros zona, trukmę, kiek laiko vaikai naudosis užimtumo erdve, galėtų būti sprendžiama situacija dėl priežiūros organizavimo poreikio. Kaip jau buvo minėta, privačiose įmonėse vyrauja tendencija samdyti užimtumo specialistą ar atskirą už vaikų užimtumą atsakingą įmonę dėl įvairių aspektų: taip užtikrinamas ne tik vaikų saugumas, bet užimtumo veikla yra patraukli ir motyvuoja daugiau darbuotojų pasinaudoti siūloma galimybe. Valstybinių institucijų patirtis rodo, kad dažniausiai vaikų priežiūros zona yra aktualiausia mokyklinio amžiaus vaikų tėvams, todėl priežiūros zona naudojama po pamokų iki tėvų darbo pabaigos arba tam tikrą laiko tarpą - iki neformalaus ugdymo užsiėmimų. Iš privačių įmonių atsakymų darytina išvada, kad mokinių atostogų metu organizuojama vaikų užimtumo paslauga yra populiari ir reikalinga, nes vaikai mokinių atostogų metu yra laisvi nuo pamokų, ir darbuotojams reikia papildomai rūpintis jų ilgesne priežiūra.

Kitas svarbus aspektas, kokiam darbuotojų skaičiui yra patrauklus vaikų priežiūros modelis, kai vaikų priežiūra rūpinasi patys darbuotojai, užtikrindami vaikų priežiūrą, saugumą ir

patys būdami atsakingi už savo vaikus, kartu naudodamiesi vaikų priežiūros zonoje įrengtomis darbo vietomis. Tai reikėtų įvertinti pagal vaikų amžiaus, kurie naudotųsi vaikų priežiūros zona, skaičių ir tėvų išreikštą pageidavimą. Atsižvelgiant į šias aplinkybes bei į tai, kad būtų reikalingi papildomi finansiniai ištekliai, darbdavys turi įvertinti ir nuspręsti, koks optimaliausias modelis galėtų būti įgyvendinamas: ar organizuojama vaikų užimtumo paslauga (pvz., mokyklos atostogų metu), ar įrengiamos papildomos darbo vietos darbuotojams, kurių vaikai naudosis vaikų užimtumo erdve.

Paminėtina, kad rūpinantis vaikų užimtumu vaikų priežiūros zonoje, joje turėtų būti įkurtos darbo vietos tėvams, prižiūrintiems vaikus, kurios atitiktų Lietuvos higienos normą HN 32:2004 „Darbas su videoterminalais. Saugos ir sveikatos reikalavimai“, patvirtintą Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2004 m. vasario 12 d. įsakymu Nr. V-65 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 32:2004 „Darbas su videoterminalais. Saugos ir sveikatos reikalavimai“ patvirtinimo“, bei Lietuvos higienos normą HN 98:2014 „Natūralus ir dirbtinis darbo vietų apšvietimas. Apšvietos mažiausios ribinės vertės ir bendrieji matavimo reikalavimai“ patvirtintą Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2000 m. gegužės 24 d. įsakymo Nr. 277 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 98:2000 „Natūralus ir dirbtinis darbo vietų apšvietimas. Apšvietos ribinės vertės ir bendrieji matavimo reikalavimai“.